

EVROPSKA KONVENCIJA O EKSTRADICIJI
Pariz, 13. decembar 1957. -

Vlade potpisnice, članice Savjeta Evrope,

Smatrajući da je cilj Savjeta Evrope da ostvari tješnje povezivanje svojih članova;

Smatrajući da taj cilj može da se postigne zaključivanjem ugovora ili zajedničkom akcijom u pravnoj oblasti;

Uvjere ne da prihvatanje jedinstvenih propisa u oblasti ekstradicije može da unaprijedi ovo ujedinjavanje;

Dogovorile su se o sljedećem:

Član 1
Obaveza izručenja

Strane ugovornice se obavezuju da će, prema propisima i uslovima koji su navedeni u narednim članovima, izručivati jedne drugima lica koja se gone zbog počinjenog krivičnog djela ili ih traže radi izvršenja kazne ili mjere bezbjednosti pravosudni organi strane moliteljke.

Član 2
Djela za koja se vrši izručenje

1. Izručenje lica će se vršiti za djela za koja je prema zakonima strane moliteljke i zamoljene strane kao najveća kazna propisana kazna lišavanja slobode ili mjere bezbjednosti lišavanja slobode od najmanje godinu dana ili strožija kazna. Kada dođe do kazne ili se izrekne mjera bezbjednosti na teritoriji strane moliteljke, trajanje izrečene kazne mora da bude najmanje četiri mjeseca.

2. Ako se zahtjev za izručenje odnosi na više različitih djela za koja je, prema zakonu strane moliteljke i zamoljene strane, propisana kazna lišavanja slobode ili mjera bezbjednosti lišavanja slobode, ali od kojih neka ne ispunjavaju uslov koji se odnosi na visinu kazne, zamoljena strana će i za ova djela moći da odobri izručenje.

3. Svaka strana čije zakonodavstvo ne odobrava izručenje za neka od krivičnih djela koja su navedena u paragrafu 1 ovog člana, može ova krivična djela da isključi iz oblasti primjene Konvencije.

4. Svaka strana ugovornica, koja želi da iskoristi mogućnost predviđenu u paragrafu 3 ovog člana, prijavice generalnom sekretaru Savjeta Evrope, u trenutku polaganja ratifikacionog instrumenta ili instrumenata o pristupanju, bilo listu krivičnih djela za koja se odobrava izručenje ili listu krivičnih djela za koja se izručenje ne odobrava, uz naznaku zakonskih odredaba na osnovu kojih se odobrava ili ne odobrava izručenje. Generalni sekretar Savjeta dostaviće ove liste ostalim potpisnicama.

5. U slučaju da se kasnije i za druga krivična djela ne odobrava izručenje prema zakonodavstvu jedne strane ugovornice, ona će ovo neodobravanje prijaviti generalnom sekretaru Savjeta koji će o tome obavijestiti ostale potpisnice. Ova prijava stupa na snagu tek poslije isteka roka od tri mjeseca od dana kada je primi generalni sekretar.

6. Svaka strana koja iskoristi mogućnost predviđenu u paragrafima 4 i 5 ovog člana može uvijek da u djelokrug primjene ove Konvencije prenese krivična djela koja su iz nje bila isključena. Ove izmjene prijaviće generalnom sekretaru Savjeta koji će ih dostaviti ostalim potpisnicama.

7. Svaka strana može da primijeni odredbu o reciprocitetu u pogledu krivičnih djela koja su isključena iz polja primjene Konvencije na osnovu ovog člana.

Član 3

Politička krivična djela

1. Izručenje neće biti odobreno za djela koja su, prema ocjeni zamoljene strane, politička krivična djela ili djela povezana sa takvim krivičnim djelom.

2. Izručenje takođe neće biti odobreno ako je u zamoljenoj državi s razlogom zasnovano mišljenje da je izručenje zatražena zbog krivičnog djela iz opšteg prava radi gonjenja ili kažnjavanja lica zbog rasne pripadnosti, vjere, nacionalnosti ili političkih ubjeđenja ili ako se smatra da bi položaj tog lica bio pogoršan iz ovih razloga.

3. Radi primjene ove Konvencije, atentat na šefa države ili nekog člana njegove porodice neće se smatrati političkim krivičnim djelom.

4. Primjena ovog člana ne zadire u obaveze koje su strane preuzele ili će preuzeti na osnovu svake druge međunarodne konvencije multilateralnog karaktera.

Član 4

Vojna krivična djela

Izručenje zbog povrede vojnih dužnosti koje ne spadaju u krivična djela iz opšteg prava isključuje se iz primjene ove Konvencije.

Član 5

Fiskalna krivična djela

Za fiskalna krivična djela koja se odnose na takse, poreske, carinske i devizne prekršaje izručenje će, uz uslove predviđene u ovoj Konvenciji, biti odobreno samo za krivična djela ili kategoriju krivičnih djela o kojima se budu dogovorile strane ugovornice.

Član 6

Izručenje državljana

1. (a) Svaka strana ugovornica može da odbije da izruči svoje državljane.

(b) Svaka strana ugovornica može, u izjavi datoj prilikom potpisivanja ili polaganja svog ratifikacionog instrumenta ili instrumenta o pristupanju, da odredi šta za nju znači pojam "državljeni" u smislu ove Konvencije.

(c) Svojstvo državljana biće ocijenjeno prilikom odlučivanja o izručenju. Međutim, u slučaju da se ovo svojstvo prizna samo u vremenu između donošenja odluke i datuma predviđenog za izručenje, zamoljena strana će takođe moći da se pozove na odredbu stava (a) ovog paragrafa.

2. U slučaju da zamoljena strana ne izruči lice koje ima njeno državljanstvo, ona bi trebala, na zahtjev strane moliteljke, da s tim upozna nadležne organe ukoliko treba da se pokrene sudsko gonjenje. U tom cilju, dosije, informacije i predmeti vezani za krivično djelo besplatno će se dostaviti na način predviđen u paragrafu 1 člana 12. Strana moliteljka biće obaviještena o odluci koja je donesena povodom njenog zahtjeva.

Član 7 **Mjesto izvršenja**

1. Zamoljena može da odbije da izruči lice koje se traži zbog krivičnog djela koje je, prema njenom zakonodavstvu, u cjelini ili djelimično izvršeno na njenoj teritoriji ili na mjestu koje je izjednačeno sa njenom teritorijom.

2. U slučaju da je krivično djelo zbog kog je podnesen zahtjev za izručenje izvršeno van teritorije strane moliteljke, izručenje može da se odbije samo ako zakonodavstvo zamoljene strane ne dozvoljava krivično gonjenje zbog istog djela koje je počinjeno van njene teritorije ili ne odobrava izručenje za krivično djelo koje je predmet zahtjeva.

Član 8 **Krivično gonjenje zbog istih djela**

Zamoljena strana može da odbije da izruči lice koje se traži ako se ovo lice krivično goni za djelo ili djela zbog kojih se traži izručenje.

Član 9 **Non bis in idem**

Izručenje neće biti odobreno ako su nadležni organi zamoljene strane već pravosnažno osudili lice za djelo ili djela zbog kojih se traži izručenje. Izručenje može da se odbije ako su nadležni organi zamoljene strane odlučili da ne povedu ili prekinu krivično gonjenje koje su vršili zbog istog ili istih djela.

Član 10 **Zastarjelost**

Izručenje neće biti odobreno ako je nastupila zastarjelost radnje ili kazne prema zakonodavstvu strane moliteljke ili zamoljene strane.

Član 11

Smrtna kazna

Ukoliko je prema zakonu strane moliteljke za djelo za koje se traži izručenje propisana smrtna kazna i kada, u tom slučaju, zakon zamoljene strane ne propisuje ovu kaznu, ili se ona u njoj uglavnom ne izvršava, izručenje može da se odobri samo ako strana moliteljka pruži garancije koje su, prema ocjeni zamoljene strane, dovoljne da smrtna kazna neće biti izvršena.

Član 12

Molba i dokazi

1. Molba će biti formulisana u pismenom obliku i podnesena diplomatskim putem. Neposrednim dogovorom dvije ili više strana može da se dozvoli drugi način.

2. Molbi se prilaže:

(a) original i autentična kopija bilo odluke o izvršenju kazne, ili rješenje o hapšenju, ili bilo koji drugi akt istog pravnog dejstva koji se izdaje na način propisan zakonom strane moliteljke;

(b) iznošenje činjenica zbog kojih se traži izručenje. Vrijeme i mjesto izvršenja djela, pravna kvalifikacija kao i tekst zakonskih odredaba koje se na njih odnose moraju se što preciznije navesti;

(c) prepis zakonskih odredaba koje se primjenjuju na djela ili, u slučaju da to nije moguće, izjavu o pravu koje se primjenjuje, kao i što precizniji opis lica koje se traži i svako drugo obavještenje pogodno za utvrđivanje njegovog identiteta i državljanstva.

Član 13

Dodatne informacije

Ukoliko su informacije koje je dostavila strana moliteljka nedovoljne da bi zamoljena strana mogla da donese odluku u skladu sa primjenom ove Konvencije, ona će zatražiti neophodne dodatne informacije i može da odredi rok u kom bi trebalo da joj se dostave ove informacije.

Član 14

Odredba o specijalnim slučajevima

1. Izručeno lice neće biti gonjeno, suđeno ili lišeno slobode radi izvršenja kazne ili mjere bezbjednosti, niti podvrgnuto bilo kakvom drugom obliku ograničenja lične slobode za bilo koje djelo učinjeno prije izručenja, a koje nije predmet izručenja, sem u sljedećim slučajevima:

(a) ako strana koja ga je izručila na to pristane. U tu svrhu biće podnesen zahtjev sa prilogima predviđenim u članu 12 i sudski zapisnik sa izjavama izručenog lica. Ovaj pristanak će se dati u slučaju da krivično djelo za koje je lice traženo povlači za sobom obavezu izručenja na osnovu ove Konvencije;

(b) ako izručeno lice, iako je za to imalo mogućnosti, nije napustilo teritoriju strane ugovornice kojoj je bilo izručeno u roku od 45 dana od njegovog konačnog puštanja iz zatvora ili se na nju ponovo vratilo.

2. Strana moliteljka, međutim, može da preduzme sve neophodne mjere radi, s jedne strane, eventualnog vraćanja sa teritorije i, s druge strane, prekida zastarjelosti u skladu sa svojim zakonodavstvom, uključujući i suđenje u odsustvu.

3. Ako se za vrijeme postupka izmijeni pravna kvalifikacija djela, izručeno lice može da bude gonjeno ili osuđeno samo u mjeri u kojoj sastavni elementi nove pravne kvalifikacije krivičnog djela dozvoljavaju izručenje.

Član 15 **Izručenje u korist treće države**

Sem u slučaju predviđenom u paragrafu 1, stav (b) člana 14, samo uz pristanak zamoljene strane biće odobrena strani moliteljki daljnja izručenje, nekoj drugoj strani ili u korist treće države, lica koje joj je izručeno i koje traži neka druga strana ili treća država zbog krivičnih djela koja su počinjena prije njegove izručenja. Zamoljena strana može da zatraži da joj se dostave dokumenta predviđena u paragrafu 2 člana 12.

Član 16 **Privremeno hapšenje**

1. U hitnim slučajevima nadležni organi strane moliteljke mogu da zatraže privremeno hapšenje traženog lica; nadležni organi zamoljene strane odlučivaće o ovom zahtjevu u skladu sa zakonom ove strane.

2. Molba za privremeno hapšenje naznačiće postojanje jedne od isprava predviđenih u paragrafu 2, stav (a) člana 12 i upoznaće o namjeri da se pošalje zahtjev za izručenje. U njoj će se navesti krivično djelo za koje se traži izručenje, vrijeme i mjesto izvršenja kao i, u mjeri u kojoj je to moguće, opis traženog lica.

3. Molba za privremeno hapšenje biće poslana nadležnim organima zamoljene strane bilo diplomatskim putem ili direktno poštom ili telegramom, bilo preko Međunarodne organizacije za kriminalističku policiju (Interpol), ili na drugi način koji ostavlja pismeni trag ili je prihvatljiv za zamoljenu stranu. Strana moliteljka odmah će biti obaviještena o odluci koja je donesena povodom njenog zahtjeva.

4. Privremeno hapšenje može da se ukine ako zahtjev za izručenje i isprave navedene u članu 12 ne budu dostavljene zamoljenoj strani u roku od 18 dana od hapšenja. Rok ni u kom slučaju ne može da pređe 40 dana od hapšenja. Međutim, privremeno puštanje na slobodu uvijek je moguće ako je zamoljena strana preduzela sve mjere koje smatra nužnim za sprečavanje bjekstva traženog lica.

5. Puštanje na slobodu neće ometati novo hapšenje i izručenje ako zahtjev za izručenje stigne kasnije.

Član 17

Sticaj više zahtjeva

Ako izručenje traži istovremeno više država bilo zbog istog ili različitih djela, zamoljena strana će odlučivati, uzimajući u obzir sve okolnosti, a prije svega relativnu težinu krivičnih djela, mjesto izvršenja, redoslijed podnošenja zahtjeva, državljanstvo traženog lica i mogućnost daljnjeg izručenja u drugu državu.

Član 18

Izručenje traženog lica

1. Zamoljena strana upoznaće stranu moliteljku, na način predviđen u paragrafu 1 član 12, o svojoj odluci o izručenju.

2. Svako potpuno ili djelimično odbijanje zahtjeva mora da bude obrazloženo.

3. Ako se odobri izručenje, strana moliteljka biće obaviještena o mjestu i vremenu izručenja, kao i o dužini pritvora u kom se nalazilo traženo lice radi izručenja.

4. Sem u slučaju predviđenom u paragrafu 5 ovog člana, ako traženo lice nije preuzeto utvrđenog dana, može da bude pušteno na slobodu kada istekne 15 dana računajući od tog datuma, a u svakom slučaju biće pušteno na slobodu nakon isteka roka od 30 dana; zamoljena strana može da odbije izručenje zbog istog djela.

5. U slučaju više sile zbog čega je onemogućeno izručenje ili preuzimanje lica koje treba da bude izručeno, zainteresovane strane će o tome obavijestiti drugu stranu; dvije strane će se dogovoriti o novom datumu izručenja i tada će se primijeniti odredbe iz paragrafa 4 ovog člana.

Član 19

Odloženo ili uslovno izručenje

1. Zamoljena strana može, pošto je donijela odluku o izručenju, da preda lice koje se u toj državi goni ili je već osuđeno zbog nekog drugog krivičnog djela, a ne onog zbog kog je zatraženo izručenje, ili da izručenje odloži dok protiv tog lica ne povede krivični postupak ili dok ono ne izdrži kaznu koja mu je izrečena na njenoj teritoriji.

2. Umjesto da odloži izručenje, zamoljena strana može privremeno da izruči strani moliteljki traženo lice pod uslovima o kojima zajednički treba da se dogovore dvije strane.

Član 20

Predaja predmeta

1. Na zahtjev strane moliteljke zamoljena strana će zaplijeniti i predati, u mjeri u kojoj to dozvoljava njeno zakonodavstvo, predmete koji bi mogli da:

- (a) posluže kao dokazni materijal, ili
- (b) potiču od krivičnog djela, a koji se u času hapšenja nađu kod traženog lica ili budu naknadno otkriveni.

2. Predaja predmeta navedenih u paragrafu 1 ovog člana biće obavljena ako već odobreno izručenje ne može da se ostvari zbog smrti ili bjekstva traženog lica.

3. Ako spomenuti predmeti podliježu zapljeni ili oduzimanju na teritoriji zamoljene strane, ona može, u vezi s krivičnim postupkom koji je u toku, privremeno da ih zadrži ili da ih preda uz uslov da budu vraćeni.

4. Postoje prava zamoljene strane ili trećih lica na predmete. Ako postoje takva prava, predmeti će, nakon završenog pretresa, biti vraćeni zamoljenoj strani što je moguće prije i besplatno.

Član 21

Tranzit

1. Tranzit preko teritorije jedne od strana ugovornica odobriće se na zahtjev koji je upućen na način predviđen u paragrafu 1 član 12 pod uslovom da se ne radi o krivičnom djelu za koje strana, koja je zamoljena za tranzit, smatra da je političke prirode ili čisto vojno imajući u vidu članove 3 i 4 ove Konvencije.

2. Tranzit državljanina, u smislu člana 6, država zamoljena za tranzit može da odbije.

3. Sem odredaba paragrafa 4 ovog člana, biće neophodna izručenje dokumenata predviđenih u paragrafu 2 člana 12.

4. U slučaju da se koristi vazdušni put, primjenjivaće se sljedeće odredbe:

a) kada nije predviđeno slijetanje strana moliteljka će obavijestiti stranu čija se teritorija prelijeće i potvrdiće postojanje jedne od isprava koje su predviđene u paragrafu 2 stav (a) člana 12. U slučaju nepredviđenog slijetanja, ova prijava imaće dejstvo zahtjeva za privremeno hapšenje naznačeno u članu 16 i strana moliteljka uputiće redovan zahtjev za tranzit;

b) kada se predviđa slijetanje, strana moliteljka uputiće redovan zahtjev za tranzit.

5. Jedna strana, međutim, može da izjavi, prilikom potpisivanja ove Konvencije ili polaganja ratifikacionog instrumenta ili instrumenta o pristupanju, da će odobriti tranzit nekog lica samo pod istim uslovima koji važe za izručenje ili pod nekim od ovih uslova. U ovim slučajevima može da se primijeni odredba o reciprocitetu.

6. Tranzit izručenog lica neće se obaviti preko teritorije za koju se može vjerovati da bi na njoj mogao da bude ugrožen njegov život ili sloboda zbog rasne pripadnosti, vjere, državljanstva ili političkih ubjeđenja.

Član 22

Postupak

Ako ovom Konvencijom nije drugačije određeno, na postupak izručenja i privremenog hapšenja primijenit će se samo zakon zamoljene strane.

Član 23

Jezici u upotrebi

Isprave koje treba da se podnesu biće sastavljene na jeziku strane moliteljke ili na jeziku zamoljene strane. Zamoljena strana može da zatraži prevod na jedan od zvaničnih jezika Savjeta Evrope koji odabere.

Član 24

Troškovi

1. Troškove koji nastanu izručenjem na teritoriji zamoljene strane snosiće ova strana.

2. Troškove koji nastanu tranzitom preko teritorije zamoljene strane snosiće strana moliteljka.

3. U slučaju izručenja sa teritorije koja nije matična teritorija zamoljene strane, troškove nastale prevozom između ove teritorije i matične teritorije strane moliteljke snosi ova posljednja. Isto važi i za troškove nastale prevozom između teritorije koja nije matična teritorija zamoljene strane i njene matične teritorije.

Član 25

Definicija “Naredba o pritvoru”

U smislu ove Konvencije izraz “Naredba o pritvoru” (*detention order*) označava sve mjere lišavanja slobode koje su izrečene kao dopuna ili zamjena za jednu kaznu odlukom krivičnog suda.

Član 26

Rezerve

1. Svaka strana ugovornica može u trenutku potpisivanja ove Konvencije ili polaganja ratifikacionog instrumenta ili instrumenta o pristupanju da izrazi rezerve u vezi sa jednom ili više odredaba utvrđenih u Konvenciji.

2. Svaka strana ugovornica, koja je izrazila rezervu, povući će je odmah čim to prilike budu dozvoljavale. Povlačenje rezervi vršit će se prijavom upućenom generalnom sekretaru Savjeta Evrope.

3. Strana ugovornica, koja je izrazila rezervu u vezi sa nekom odredbom Konvencije, može da očekuje da druga država primijeni ovu odredbu samo u mjeri u kojoj je i ona sama prihvatila.

Član 27

Teritorijalna primjena

1. Ova Konvencija primjenjivaće se na matične teritorije strana ugovornica.

2. Primjenjivaće se, isto tako, kada je riječ o Francuskoj na Alžir i prekookeanske departmane, a kada je riječ o Ujedinjenom Kraljevstvu Velike Britanije na Anglonormandska ostrva i na Ostrvo Man.

3. Savezna Republika Njemačka može da proširi dejstvo ove Konvencije na područje Berlina izjavom upućenom generalnom sekretaru Savjeta Evrope. On će sa ovom izjavom upoznati ostale strane.

4. Neposrednim dogovorom između dvije ili više strana ugovornica polje primjene ove Konvencije može da se proširi pod uslovima ugovorenim ovim Sporazumom na svaku teritoriju jedne od ovih strana koja nije navedena u paragrafima 1, 2 i 3 ovog člana za koju jedna od strana vodi međunarodne odnose.

Član 28

Odnosi između ove Konvencije i bilateralnih ugovora

1. U pogledu teritorija na koje se primjenjuje, ova Konvencija stavlja van snage one odredbe iz bilateralnih ugovora, konvencija ili sporazuma koje između dvije strane ugovornice regulišu oblast ekstradicije.

2. Strane ugovornice mogu između sebe da zaključuju bilateralne ili multilateralne ugovore samo da bi dopunile odredbe ove Konvencije ili olakšale primjenu principa koje ona sadrži.

3. Kada se između dvije ili više strana praktikuje izručenje na osnovu jedinstvenog zakonodavstva, strane mogu da regulišu svoje međusobne odnose u pogledu izručenja oslanjajući se isključivo na ovaj sistem, bez obzira na odredbe iz ove Konvencije. Isti princip primjenjuje se između dvije ili više strana ugovornica od kojih svaka ima na snazi zakon kojim se predviđa izvršenje na njenoj teritoriji rješenja o hapšenju koja su izdana na teritoriji druge ili drugih strana. Strane ugovornice, koje izostavljaju ili bi izostavile iz svojih međusobnih odnosa primjenu ove Konvencije, u skladu sa odredbama ovog paragrafa, treba da u tom smislu upute saopštenje generalnom sekretaru Savjeta Evrope. On će obavijestiti sve ostale ugovornice o svakom saopštenju koje je primio u skladu sa ovim paragrafom.

Član 29

Potpis, ratifikacija i stupanje na snagu

1. Ova Konvencija otvorena je za potpisivanje članicama Savjeta Evrope. Podliježe ratifikaciji, a ratifikacioni instrumenti biće položeni kod generalnog sekretara Savjeta.

2. Konvencija će stupiti na snagu 90 dana od polaganja trećeg ratifikacionog instrumenta.

3. Za svakog potpisnika koji naknadno ratifikuje Konvenciju ona će stupiti na snagu 90 dana od polaganja njegovog ratifikacionog instrumenta

Član 30

Pristupanje

1. Komitet ministara Savjeta Evrope može da pozove svaku državu koja nije članica Savjeta da pristupi ovoj Konvenciji. Odluku vezanu za ovaj poziv treba jednoglasno da prihvate članovi Savjeta koji su ratifikovali Konvenciju.

2. Pristupanje će se obaviti polaganjem kod generalnog sekretara Savjeta instrumenta o pristupanju koji će stupiti na snagu 90 dana od datuma polaganja.

Član 31

Otkazivanje

Svaka strana ugovornica može da otkáže ovu Konvenciju upućujući saopštenje generalnom sekretaru Savjeta Evrope. Otkazivanje stupa na snagu 6 mjeseci od dana kada je generalni sekretar Savjeta primio saopštenje.

Član 32

Saopštenja

Generalni sekretar Savjeta Evrope upoznaće članove Savjeta i vlade svih država koje su pristupile ovoj Konvenciji o:

- a) polaganju svakog ratifikacionog instrumenta ili instrumenta o pristupanju;
- b) datumu stupanja na snagu;
- c) svakoj izjavi datoj u skladu sa primjenom odredaba iz paragrafa 1 člana 6 i paragrafa 5 člana 21;
- d) svakoj rezervi koja je izražena u skladu s primjenom odredaba iz paragrafa 1 člana 26;
- e) povlačenju svake rezerve izražene u skladu s primjenom odredaba iz paragrafa 2 člana 26;
- f) svakom saopštenju o otkazivanju koje je primljeno u skladu sa primjenom odredaba iz člana 31 ove Konvencije i datumu njenog stupanja na snagu.

Sačinjeno u Parizu, 13. decembra 1957. godine, na francuskom i engleskom jeziku, pri čemu su oba teksta vjerodostojna, u jednom jedinom primjerku koji će biti deponovan u arhivi Savjeta Evrope. Generalni sekretar Savjeta poslaće njen ovjereni prepis vladama potpisnicama.